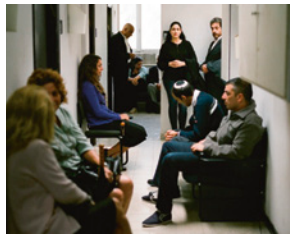

Interoga TIFF
Christine Ott vorbește despre viziunea ei muzicală, arta și impostura cine-concertelor.

»Pagina 4

3x3
Trilogia lui Ronit & Shlomi Elkabetz, o privire tăioasă asupra legilor divorțului în Israel.

»Pagina 8

Ce se întâmplă
documentarule
Vizionarul, cu finanțistul Martin Armstrong, și o discuție cu Sorin Pâslaru de la Ziarul Financiar.

»Pagina 11

APERITIFF

Publicație oficială a TIFF

#4

Luni | 1 iunie | 2015
www.tiff.ro

TIFF. 14 Transilvania International
Film Festival Cluj-Napoca 29.05–07.06.2015

English Pages: 6 – 7

Cineconcert: *Tabu* de Murnau acompaniat de Christine Ott

Azi, de la ora 21:00, la Casa de Cultură a Studenților, ultimul film al lui F.W. Murnau, va fi proiectat cu acompaniamentul live al Christinei Ott la *ondes Martenot*, un instrument electronic de pe vremea lui Murnau.

Ultimul film al lui Murnau e o cine-ficțiune produsă într-o colaborare încălcată și plină de divergențe cu altă legendă a cinematografului, Robert J. Flaherty (*Nanook of the North*). Povestea de iubire a doi tineri din insula Bora Bora ia o turnură tragică atunci când fata, Reri, este aleasă ca fecioară a zeilor, de-

venind astfel tabu pentru Matahi. Cei doi încearcă să scape, părăsind paradisul tropical și mergând într-o insulă civilizată, dar au dificultăți în a înțelege viața de acolo. Regizat aproape în întregime de Murnau (prima scenă fiind singura filmată de Flaherty), produs și jucat de localnici, pelicula e un testament al ambiției și viziunii dramatice a regizorului german. După succe-

sul proiecțiilor cu acompaniament live din anii trecuți, proiecția cineconcert *Tabu* va fi însoțită de muzica Christinei Ott, specializată în *ondes Martenot* (închiptuiți-vă că un theremin ar face un copil cu un pian), unul dintre primele instrumente muzicale electronice, fiind inventat în 1928.

Radu Meza

Cinematografele TIFF

→ CINEMA FLORIN PIERSIC

P-ța Mihai Viteazul, nr. 11

→ CINEMA ARTA

Str. Universității, nr. 3

→ Cinema Victoria

Bd-ul Eroilor, nr. 51

→ CASA DE CULTURĂ A STUDENȚILOR

P-ța Lucian Blaga, nr. 1-3

→ PIAȚA UNIRII OPEN AIR

(Piața Unirii)

→ CERCUL MILITAR

Piața Avram Iancu, nr. 1-3

→ CINEMA CITY IULIUS

(în incinta Iulius Mall)

str. Alexandru Vaida Voevod, nr. 53B

→ INSTITUTUL FRANCEZ CLUJ

str. I.C. Brătianu, nr. 22

→ MĂNĂȘTUR OPEN AIR

zona complexului „Nora”

→ CINEMA MĂRĂȘTI

str. Aurel Vlaicu, nr. 3

→ DEPOZITUL DE FILME

str. Septimiu Mureșan, nr. 31-35

Editorial

De ce criticii contează (1)

Alex Leo Șerban & Udo Kier

Spre deosebire de miticii dinozauri, criticii sunt urâți cu mult timp după dispariția lor. Recent, șeful meu s-a filmat cu telefonul în timp ce comenta, cu un coleg, *Mad Max, Fury Road* în stil *Beavis&Butthead*. „Ar trebui să ia lecții de la noi criticii ăia sclifosiți!” La un nivel mai înalt al disprețului (de Oscar chiar) ajungem cu antipaticul, gomosul și desuetul *Birdman*, unde unul dintre cele mai detestabile personaje e un critic (de teatru) antipatic, gomos, desuet. De ce această luptă inverșunată cu fantome? La urma

urmei, criticii influenți, în special cei de cinema, au cam dispărut. Ce n-a luat economia, a luat femeia cu coasa – pe negalabilul Leo Șerban, pe umanistul Ebert și, mai nou, pe esențialul Cortiss. Poate pentru că acești jurnaliști irascibili și elitiști sunt încă o traumă colectivă – într-o perioadă dominată de populism, de conținut generat de utilizatori și de cel mai scăzut numitor comun când vine vorba de scriitură&divertiment, filmele sunt, prin excelență, o distracție pe care o pricepe tot prostul și e foarte enervant să-ți zică cineva că l. n-ai

înțeles nimic. 2. știe el mai bine.

Dar criticii pot inspira dragoste și admirație, nu doar dispreț. Mi-am dorit să scriu despre filme pentru că, demult, unul din ei m-a făcut să mă îndrăgostesc de ele, într-o vreme care acum pare aproape ireală, pre-Internet, când singurele informații despre cinema le găseam pe CD-ul cu enciclopedia Cinemagia. Acolo, la fiecare peliculă importantă, erau cronicile a doi critici legendari – Pauline Kael și Roger Ebert. Pe Kael am apreciat-o rece, poate și pentru că anihila, cu un talent redutabil, mai toate clasicele pe care eu le adorasem, însă pe Ebert l-am iubit pasional. Cronicile lui porneau de la filme ca să devină meditații despre viața însăși (nu degeaba memoriile lui se numesc *Life Itself*). Uitați de toți criticii academici care nu vor să transmită mare lucru, ci să-și etaleze știința. Ebert – singurul critic de film care a luat vreodată un premiu Pulitzer – era, în primul rând, un minunat scriitor și eseist. Criticii sunt scriitorii, iar scriitorii sunt, la rândul lor, entertaineri. Îl citesc pe A.O. Scott din *New York Times* mai puțin ca să fiu informată și mai mult ca să fiu încântată. Nu neapărat ca să mi se confirme un punct de vedere. Știu că gusturile noastre nu coincid mereu, dar nu contează. Mă face să râd, mă face să-i sorb cuvintele și să-mi explodeze mintea. Un critic de film bun, ca Alex Leo Șerban, are stil, pană, savoare. Uneori te cerți

în gând cu el, alteori îți vine să-l îmbrățișezi, alteori să-i mulțumești cu o bere. „Geniul moldoveanului Porumboiu este că și-a plasat poveștea în intervalul acesta dintre a fi și a nu fi”, care la Shakespeare era tragic, iar la Caragiale era comic.” sau „Otilia, înghesuită în viețile unor străini, ascultă conversațiile lor. Nu e nevoie de mai mult pentru a înțelege tot: și rezistența pasivă și orbirea voluntară și compromisiurile necesare, modalități cotidiene de a jongla cu supraviețuirea în închisoarea care era România anilor '80.” Nu e nevoie să vă citez mai mult ca să vă conving că Leo era și populist și elitist și, uneori, iritant (cu justă măsură și vervă), dar mereu briliant. Avea acel amestec unic de complexitate, coerență și claritate. Era articulat, avea argumente puternice, dar și parti-pris-uri asumate. Și mai avea și umor și deschidere și butade de făcut postere din ele. De aceea a fost atât de citit, de aceea e așa de greu de înlocuit.

Va urma...

Anca Grădinaru

Concert

NU RATA CINE-PISCINA!

Anul acesta, TIFF le propune clujenilor un concept inedit: Cine-piscina. În costume de baie, cu un cocktail în mână, spectatorii pot urmări din piscina Clubului Moving al Hotelului Belvedere filmul *Reprise scurte*, un colaj unic cu 31 de povești despre febra fotbalului, regizate de tot atâția regizori, printre care Gaspar Noé, Carlos Reygadas, Vincent Gallo și Karim Ainouz. Evenimentul are loc azi, 1 iunie, de la ora 20:30. Biletele, în valoare de 15 lei, sunt disponibile pe www.biletmaster.ro, la toate casierile festivalului și la Club Moving. Pentru mai mult confort, participanții sunt invitați să-și aducă cu ei saltele și colaci de apă.

AperiTIFF

Redactor-șef:

Laura Popescu

Reporteri:

Roxana Badea
Rucandra Pintea

Redactor-șef-adjunct:

Radu Meza

Fotograf:

Claudiu Morar

Secretar de redacție:

Bogdan Beșliu

Graphic design:

Carmen Godu
Andrei Pastuhov

Redactori:

Anca Grădinaru
Daniel Iftene
Ion Indolean
Georgiana Madin
Cristi Mărculescu
Cătălin Mesaru
Cătălin Moise
Mark Racz

Ilustrație:

Matei Branea

Tipărit la:

Compania de Producție
Tipografică

Informații bilete

→ Puncte de vânzare:

ON-LINE pe www.biletmaster.ro
Cinema Florin Piersic, Cinema Arta, Cinema Victoria, Cinema City Iulius, Piața Unirii, Cercul Militar, Casa de Cultură a Studenților și Casa TIFF (pentru invitați și persoanele acreditate)

→ Program: 09:00 - 23:00.

→ Prețuri:

● BILETE CUMPĂRATE CU ANTICIPAȚIE (cu minim o zi înaintea proiecției)
Bilet de intrare obișnuit (valabil pentru o singură proiecție): **10 lei**
Bilet pentru elevi, studenți și pensionari: **8 lei** (biletul se cumpără în baza prezentării carnetului/legitimăției de elev/student sau a talonului de pensie; la intrarea în săli se vor solicita documentele mai sus-menționate)
● BILETE CUMPĂRATE ÎN ZIUA PROIECȚIEI FILMULUI
Bilet de intrare unic (valabil pentru o singură proiecție) pentru toate categoriile de spectatori: **12 lei**.
BILETE CU REGIM SPECIAL
Pentru copii și elevi: **8 lei** (valabil doar pentru proiecțiile de film din programul EDUCATIFF)
Proiecțiile din Piața Unirii Open Air: **8 lei**
Proiecțiile de la Cinema Mărăști: **8 lei**
Concertele organizate la Casa TIFF: **15 lei**

Accesul este gratuit la proiecțiile **Mănăștur Open Air, Depozitul de Filme și evenimentele din TIFF Campus**.
Intrarea va fi pe bază de bilet cu valoare zero la filmele din Focus Norvegia.

TIFFar - Amintiri despre Prima Dată

Primul film la TIFF al Cameliei P a fost tocmai Shortbus. Ne-a mărturisit că puține filme s-au ridicat de atunci la nivelul așteptărilor create de acest film.

1. Primul tău film la TIFF și-a depășit sau înșelat așteptările?

– Total depășit.

2. L-ai văzut singur, în cuplu sau în grup?

– În grup, nimic mai potrivit.

3. A fost confortabilă poziția în care l-ai văzut?

– Nu prea.

4. A fost unul lung sau unul scurt?

– Mai multe lungi.

5. A fost un românesc lent, un

japonez bizar sau un norvegian rece?

– Un american libidinos.

6. Ai simțit nevoia să te protejezi?

– Clar, de frig.

7. Ai rămas înăuntru până la sfârșit?

– Eram afară de la început.

8. Ai fost zgomotos sau ai tăcut tot timpul?

– N-am putut să mă abțin.

9. Te-a durut, ai suspinat, ai râs sau ai plâns?

– Am râs.

10. Recunoaște, ai filmat vreo secvență cu telefonul?

– Nu recunosc nimic.

11. Care e primul lucru pe care l-ai făcut după ce ai ieșit de la film – ai fumat o țigară, ai făcut un duș sau și-ai ținut iubita în brațe?

– Mi-am ținut iubita în brațe.

12. Preferi în aer liber, pe lumină sau pe întuneric?

– În aer liber.

13. Părinții tăi au aflat că ai fost la TIFF?

– Da.

14. Acum ai o relație pe termen lung cu TIFFul sau a fost o aventură de o noapte?

– Suntem într-o relație deschisă.

MIT SAU ADEVĂR?

GUSTĂRILE TÂRZII, DE SEARĂ, ÎNGRAȘĂ?

ADEVĂRAT
Aproape indiferent de ce conțin, gustările târzii sunt un surplus caloric.

Află răspunsul complet pe www.reginamaria.ro, secțiunea Mituri despre sănătate.

NE PASĂ DE OAMENI

REGINA MARIA
REȚEAUA PRIVATĂ DE SĂNĂTATE

www.reginamaria.ro
Call Center: 021.9268

DOMENIILE
SĂMBUREȘTI

CABERNET SAUVIGNON
FETEASCA NEGRĂ

SĂMBUREȘTI
SĂMBUREȘTI

Concert

CONCERT ZENZILE

Zenzile, francezii care au provocat renașterea dub-ului, gen înrudit cu reggae-ul, în Franța în anii '90, vin la TIFF cu ritmurile lor hipnotice. După nu mai puțin de

15 albume lansate, Zenzile aduc un sound matur, care între timp a adăugat la efectele și vocile tipice reggae-ului atât elemente de rock cât și de hip-hop. După ce au susținut concerte în mai toată Europa și America de Nord,

Zenzile ajung în sfârșit și în România! Veți fi martorii muzicii artiștilor francezi în această seară, începând cu ora 21:30 în cadrul evenimentului pe care aceștia îl susțin alături de trupa românească The Dream Diggers.

Advertorial

VA URMA...

O dimineată obișnuită în casa familiei Tudor. George se trezi primul. Nu era un obicei pentru el, dar de data aceasta avea un plan: un mic dejun surpriză pentru toată familia. După două alarme reduse la tăcere de modul silențios, el reușește să se convingă să se trezească. Două mișcări de întindere a oaselor, un sărut pe fruntea soției sale Lulia, care se mai bucura de ultimele minute din vis, și era în picioare gata să se pună pe treabă.

Primul lucru pe listă: trezirea familiei. Ajunge la ușa Irinei, fetița lor de 11 ani, și începe să bată crescând intensitatea loviturii până la primele semne de trezire. Experiența îi spune că „semnele de trezire” sunt departe de acțiunea în sine, dar mai avea în plan o tură pe la ușa ei. Nu același lucru se putea spune și despre Zaffy, câinele familiei. Pe el l-a găsit dormind pe holul ce ducea spre bucătărie. Se apropie tiptil de urechea lui Zaffy și-i șoptește: Neața! Zaffy sare pe George de bucurie și fuge înaintea lui spre bucătărie.

Tot ce mai rămânea de făcut acum era pregătirea unui mic dejun copios. Primul pas în bucătărie a fost destul pentru ca versiunea lui de dimineată să se năruie. Toată bucătăria era inundată! Apa îi ajungea până la glezne și încă mai curgea din tavan, toate ustensilele de bucătărie pluteau în derivă, iar Zaffy zburda fericit de noul bazin din casă...

Rezolvarea...? Rezolvarea este simpă dacă ai alături un partener de încredere.

Asigură finalul fericit al poveștii casei tale, alături de Allianz-Țiriac!

Concert

THE DREAM DIGGERS

Cei ce sapă-n vise, cei ce scarmână-n adâncurile subconștientului sunt un colectiv de artiști autohtoni: Mihnea Blidariu, Răzvan Ristea, Codin Orășeanu, Liviu Runcan. Românii s-au racordat unul la celălalt (cam ca Allegra Geller și Ted Pikul în eXistenZ) și la un supercomputer imaginar, și-au dezvoltat o supraidentitate și s-au transformat în acest concept al cărui scop e de a te face să renunți la societate, la trup, la preconcepții și să te înfășori într-un cocon ascetic de electronică, industrial și dub, printre multe alte influențe muzicale mlăștinoș-întunecate. În jocul ăsta subcutanat și cosmic-intern de-a degradarea societății, și-au angrenat niște complici pentru a le fi alături și a-i provoca, dar și oferi muniție: Aca Vivaca, Kluster, Jay, Awen, Dyl, etc.

Aceeași energie prezentă pe album o vom resimți înmii în seara aceasta la Casa TIFF, de la ora 21:30, căci românii se alătură francezilor de la Zenzile în cadrul unui concert în care veți fi bombardat de razele

psihotronice ale instrumentelor și vocilor, ale realităților alternative și ale șirurilor de biți rebeli alături de personaje ca Vapor și Alexandra Andrieș ce-i vor ajuta pe băieți. – Cătălin Mesaru

Program / luni / 1 iunie

CINEMA FLORIN PIERSIC

11:00 – **Supernova**
Tribunal (Court)
Chaitanya Tamhane / India / 116' / [3R1]

13:15 – **Retrospectiva Mircea Daneliuc**
Această lehamite (Fed up)
Mircea Daneliuc / România / 97' / [3R2]

15:15 – **3x3**
Divorțul lui Viviane Amsalem (Gett: The Trial of Viviane Amsalem)
Ronit Elkabetz, Shlomi Elkabetz / Israel, Germania, Franța / 115' / [3R3]

18:00 – **Ce se întâmplă, documentarul?**
Vizionarul (The Forecaster)
Marcus Vetter, Karin Steinberger / Germania, Statele Unite / 94' / [3R4]

20:30 – **Supernova**
Aceeași Alice (Still Alice)
Richard Glatzer, Wash Westmoreland / Statele Unite, Franța / 101' / [3R5]

22:30 – **Supernova**
O zi grea (A Hard Day)
Seong-hoon Kim / Coreea de Sud / 111' / [3R6]

CASA DE CULTURĂ A STUDENȚILOR
16:00 – **Suspecți de serviciu**
Muntele virgin (Virgin Mountain)
Dagur Kari / Islanda / 96' / [3C1]

21:00 – **Evenimente Speciale**
Tabu
F. W. Murnau / Statele Unite / 80' / [3C2]

Cineconcert Christine Ott

CERCUL MILITAR
13:15 – **Suspecți de serviciu**
Iubire bolnavă (Amour fou)
Jessica Hausner / Austria, Luxembourg, Germania / 96' / [3W1]

15:30 – **Retrospectiva Mircea Daneliuc**
Iacob
Mircea Daneliuc / România / 111' / [3W2]

18:00 – **Supernova**
Sub nori electrici (Under Electric Clouds)
Aleksy German / Rusia, Ucraina, Polonia / 138' / [3W3]

20:45 – **Focus Argentina**
Istoria fricii (Historia del miedo)
Benjamín Naishtat / Argentina, Franța, Germania, Uruguay, Qatar / 79' / [3W4]

23:15 – **Ce se întâmplă, documentarul?**
Cum arată tăcerea (The Look of Silence)
Joshua Oppenheimer / Danemarca, Finlanda, Indonezia, Norvegia, Marea Britanie / 103' / [3W5]

CINEMA VICTORIA
10:00 – **EducaTIFF**
Jeremias (El Jeremías)
Anwar Safa / Mexic / 99' / [3V1] / (11+)

12:30 – **Competiție**
Regii capitulează (Kings Surrender)
Philipp Leinemann / Germania / 107' / [3V2]

15:00 – **Competiție**
Parisul nordului (Paris of the North)
Hafsteinn Gunnar Sigurðsson / Islanda, Franța, Danemarca / 106' / [3V3]

17:30 – **Cuvintele sunt de prisos**
Insula de porumb (Corn Island)
George Ovashvili / Georgia, Germania, Franța, Cehia, Kazakhstan, Ungaria / 100' / [3V4]

20:00 – **Competiție**
Incendiu (El incendio)
Juan Schnitman / Argentina / 95' / [3V5]

22:30 – **Competiție**
Plan pe șase ani (Plan Sexenal)
Santiago Cendejas / Mexic / 85' / [3V6]

CINEMA ARTA

10:00 – **Retrospectiva Mircea Daneliuc**
Patul conjugal (Intimate Bed)
Mircea Daneliuc / România / 97' / [3A1]

12:00 – **Cuvintele sunt de prisos**
Visul brazilian (Brasil S/A)
Marcelo Pedrosa / Brazilia / 64' / [3A2]

14:30 – **Supernova**
Koza (Goat)
Ivan Ostrochovský / Slovacia, Cehia / 75' / [3A3]

17:00 – **Zilele filmului românesc**
Alyiah DaDa
Oana Giurgiu / România / 116' / [3A4]

19:30 – **Cuvintele sunt de prisos**
Zile cenușii (Days of Gray)
Ani Simon-Kennedy / Islanda, Statele Unite / 78' / [3A5]

22:00 – **Umbre**
Întuneric la marginea orașului (Darkness on the Edge of Town)
Patrick Ryan / Irlanda / 87' / [3A6]

UNIRII OPENAIR

21:45 – **Piața Unirii**
Messi
Álex de la Iglesia / Spania / 93' / [3U1]

MĂNĂȘTUR OPENAIR
22:00 – **Umbre**
Haemoo
Sung-bo Shim / Coreea de Sud / 111' / [3M1]

INSTITUTUL FRANCEZ CLUJ
22:00 – **Ce se întâmplă, documentarul?**
De la Caligari la Hitler
Rüdiger Suchsland / Germania / 119' / [3F1]

CINEMA CITY IULIUS 3
17:00 – **Norvegia – Focus Norvegia**
Goana după Berlusconi (Chasing Berlusconi)
Ole Endresen / Norvegia / 82' / [3X1]

19:30 – **Piața Unirii**
Povești trăsnete (Relatos salvajes)
Damián Szifron / Argentina, Spania / 122' / [3X2]

22:00 – **Focus Argentina**
Fluturile (Mariposa)
Marco Berger / Argentina / 103' / [3X3]

CINEMA CITY IULIUS 4
17:30 – **Supernova**
Caz de forță majoră (Force Majeure)
Ruben Östlund / Suedia, Franța, Norvegia, Danemarca / 120' / [3Y1]

20:00 – **Suspecți de serviciu**
Nasty Baby
Sebastian Silva / Statele Unite, Chile / 100' / [3Y2]

22:30 – **Supernova**
Itsi Bitsi
Ole Christian Madsen / Danemarca, Croația, Suedia / 107' / [3Y3]

CINEMA MĂRĂȘTI

18:00 – **Supernova**
Nori peste Sils Maria (Clouds of Sils Maria)
Olivier Assayas / Franța, Elveția, Germania, Statele Unite, Belgia / 124' / [3Z1]

20:30 – **Supernova**
Acuzata (Accused)
Paula van der Oest / Olanda, Suedia, Belgia, Luxembourg / 97' / [3Z2]

PISCINA BELVEDERE
20:30 – **Cuvintele sunt de prisos**
Reprize scurte (Short Plays)
film colectiv/omnibus / Mexic / 109' / [3P1]

#4 MULAN® "Tiff Etiquette" DE MATEI BRANEA

InterogaTIFF

Christine Ott: „Când faci un cine-concert trebuie să respecti filmul”

Ultimul film al lui F.W. Murnau, va fi proiectat azi la ora 21:00 la Casa de Cultură a Studenților cu acompaniamentul live al Christinei Ott. Artista este foarte impresionată de primul contact cu TIFF și ne-a spus mai multe despre cine-concerte și despre instrumentul ei electronic deosebit, *ondes Martenot*.

De când faceți cine-concerte în festivaluri de film?

Am început acum trei ani când am creat Tabu și după aceea festivalul de film de la La Rochelle m-a rugat să creez muzică pentru Nanook of the North al lui Flaherty și l-am făcut în duet cu Torsten Böttcher care participă de asemenea și la muzica pentru Tabu.

Aveți experiență în ceea ce privește creația de coloane sonore pentru filme. Care sunt provocările cu care vă confrunțați când scrieți muzică pentru film?

E foarte interesant. Îți permite să îți faci o primă impresie asupra imaginilor. Am avut ocazia să lucrez la un film cu regizorul Roland Edzard - *La fin du silence*, care a fost și la Cannes. A fost foarte interesant să lucrez de la început, de la scrierea filmului, până la sfârșit. E foarte diferit de a compune pen-

tru tine însăși sau pentru un album. Totul se reduce la a te imersa într-o poveste și o anumită lume.

Spuneți-ne despre instrumentul electronic excentric la care cântați, *ondes Martenot*. Ce vă place la el?

E o poveste de dragoste. Acest instrument are o poveste interesantă. Nu voi vorbi despre asta. Ar dura săptămâni. E un instrument minunat. E foarte avangardist. Îmi place cum sculpează sunetul. Poate să meargă de la un sunet foarte adânc, înnegurat, până la cer. Când vorbesc despre muzică, am tendința să vorbesc ca un pictor sau sculptor pentru că e un instrument despre care cred că poate sculpta sunetul. Cântatul la el mi-a influențat chiar și stilul la pian.

Se spune adesea că a face cine-concerte e riscant și pregătirea unuia e o treabă delicată. Care e

viziunea dumneavoastră despre crearea cine-concertelor?

Excelentă întrebare! Voi fi foarte directă. E un teritoriu foarte periculos. Am început să fac cine-concerte pentru că m-am îndrăgostit de imagini și de film. Sunt atât de multe filme minunate. După colaborarea la filmul *La fin de silence* am văzut foarte multe cine-concerte diferite și cred că de multe ori e păcat că muzicienii doar folosesc filmul pentru a promova propria lor muzică. Da, muzica e foarte bine interpretată, dar nu are niciun respect pentru film. Ai impresia că fac cine-concerte ca un solo. E foarte la modă să folosești video, imagini, dar câteodată nu știi dacă ei chiar iubesc imaginea, filmul. De exemplu, eu iubesc Tabu. Unii muzicieni au optzeci de filme în cataloage. Cum pot face asta? Poate sunt genii și eu nu sunt. Am fost la un festival în Tübingen

Foto: Claudiu Morar

și am cunoscut un jurnalist de la *Cahiers du Cinema* și am fost foarte onorată de ce mi-a spus despre Tabu - mi-a spus „chiar respectați filmul”. Câteodată muzicienii devoră filmul, îl copleșesc, îl fac să dispară pentru că muzica e prea puternică. Eu încerc să urmăresc filmul, nu să fac un recital. Vreau să respect filmul.

De ce ați ales Tabu al lui Murnau?

Am văzut multe filme. La început nu eram sigură dacă să folosesc *ondes Martenot*. Cânt și la alte instrumente. Lumea m-a întrebat de ce nu am ales *Nosferatu*. Pentru că cred că ar fi fost prea mult să folosesc sunetul sinistru al *ondes*. Nu am vrut să fac ceva la care se aștepta toată lumea. Căutam un film foarte

bun, o capodoperă, dar poate nu așa de cunoscută. Murnau e fantastic și cândva aș vrea să fac și *Sunrise*, dar încă aștept pentru că e așa de frumos. E o provocare să iei o bijuterie ascunsă și să faci muzică contemporană pentru ea. E de asemenea și o călătorie de descoperire.

Care e cel mai interesant lucru care vi s-a întâmplat la un cine-concert?

În Germania, la finalul unui concert, un băiețel a venit la mine și m-a întrebat „Credeți că Matahi a murit cu adevărat?” și m-am emoționat foarte tare pentru că atunci când cânt, în capul meu și eu cred că poate n-a murit.

A consemnat Radu Meza

InterogaTIFF

În Competiție: Santiago Cendejas, Plan pe șase ani

Santiago Cendejas a ajuns de curând la TIFF și, deși obosit după un drum lung care l-a adus tocmai din Mexico, ne-a oferit plăcerea de a sta un pic la taclale despre filmul său, despre Mexico, despre Transilvania.

Care sunt regizorii care au influențat cel mai mult filmul tău?

Nu știu dacă se poate spune cu adevărat că mi-au influențat filmul, însă îi admir foarte mult pe Fassbinder, pe Zulawski, pe Buñuel, ca să enumăr câțiva.

Titlul filmului poate fi interpretat ca o referință la platforma electorală a guvernului lui Lázaro Cárdenas, în anii '30. În ce fel a fost transpusă în film această terminologie și cum se leagă de ce li se întâmplă personajelor?

Originea titlului vine, într-adevăr, de acolo, iar conceptul în sine este folosit pentru a defini în Mexico termenul, ideea de putere. E ciudat, în Mexico, odată la șase ani se schimbă președintele și, odată cu el, avem parte de o nouă revoluție, o schimbare completă, o reinventare. Ni se promite că totul va fi curățat, totul va fi reinnoit și, odată la șase ani, președintele de la momentul respectiv distruge ceea ce a realizat anteriorul și se asigură, într-un fel, de importanța actului de distrugere a realizărilor predecesorului. În mare, cam asta e istoria Mexicului.

Cât de dificil a fost, în contextul cinema-ului Mexican din momentul actual, să strângi buget pentru Plan pe șase ani?

Filmele în Mexico se fac cu subvenții de la stat, dar există și foarte mult cinema independent în țară. Chiar văd din ce în ce mai mulți cinești actuali care lucrează fără subvențiile statului și preferă să strângă singuri bugetul, lucru care s-a întâmplat întocmai cu filmul meu.

Ce ți s-a părut interesant din ce ai văzut până acum la TIFF?

Am ajuns de foarte puțin timp, dar drumul până aici a fost foarte interesant. Mi-a plăcut foarte mult să merg cu trenul prin Transilvania.

Ce părere ai despre România, în comparație cu Mexico?

Într-un fel, îmi pare că seamănă, totul pare a avea ceva istorie în spate și, din ce am citit, e foarte interesantă situația dintre unguri și români și e interesant și cum Transilvania e un fel de măr al discordiei: acum suntem unguri, acum suntem români, acum unguri. E foarte interesantă istoria.

A consemnat Cătălin Mesaru

Let your imagination fly through movies!
And TAROM takes you where the movies are!

www.tarom.ro

Viata fără CAȘH

împreună la FILM

Filmul tranzacțiilor simple începe cu serviciile Smart Banking!
Utilizează Raiffeisen Online și Raiffeisen Smart Mobile și poți câștiga
1 iPhone 5C pe zi sau un BMW Seria 1
Încă nu faci Smart Banking? Ia-ți serviciile și primești **garantat 1 GB net pe mobil!**

☎ +2000 www.viatafaracash.ro

Perioada promoției în care poți câștiga un iPhone 5C pe zi sau un BMW Seria 1 este 20 aprilie - 15 septembrie 2015, inclusiv. Regulamentul este disponibil gratuit în agenții și pe www.viatafaracash.ro. Premiul garantat, constând în 1 GB trafic internet, se oferă la activarea serviciilor Raiffeisen Online și Raiffeisen Smart Mobile, în perioada 25 mai - 30 iunie 2015, prin aplicarea la standul Raiffeisen Bank de la TIFF sau pe www.viatafaracash.ro.

Pentru că știm cât de mult îți plac serile lungi de vară și filmele bune, te așteptăm alături de noi la cea de-a XIV-a ediție TIFF.

APA ESTE VIAȚĂ, APA ESTE NATURĂ.
Compania de Apă Someș îmbrățișează valorile ecologice și prezintă proiecțiile ECO la ediția din 2015.

InterogaTIFF

Christine Ott: "A cine-concert has to respect the film."

Christine Ott will deliver her cine-concert *Tabu* today at 9 p.m. at the Student House. She is very impressed with her first contact with Cluj and TIFF, and told us more about her cine-concerts and her unusual instrument.

Foto: Claudiu Morar

When did you start performing cine-concerts in film festivals?

I started three years ago when I created music for Murnau's *Tabu* and, after that, the film festival in La Rochelle asked me to create music for Flaherty's *Nanook of the North*, so I did it in duet with Torsten Böttcher who also plays for the hunt part in *Tabu*.

You have experience in creating original music for film. What are some of the challenges?

It is very interesting. It allows you to get a first impression of the images. I had the chance with one film from director Roland Edzard – *La fin du silence*, screened in the Cannes festival. It was very interesting to work from the beginning, from the writing of the film, to the end. It is very different than composing for yourself or for an album. It's really about getting inside a story and a particular world.

What about the eccentric electronic instrument you play, the Ondes Martenot? What do you like about it?

It's a love story. This instrument has a very interesting history. I won't talk about it. It would take two weeks. It's a marvellous instrument. It's really avant-gardist. I love the sculpture of the sound. It can go from very deep, dark sounds to the sky. When I talk about music,

I tend to talk about it like a painter or sculptor because it's an instrument that I think can sculpt the sound. It's influenced my playing of the piano a lot.

It is often said that cine-concerts are risky and preparing one is delicate work. What is your vision about developing cine-concerts?

Excellent question! I will be very direct. It's a very dangerous territory. I began to make cine-concerts because I fell in love with images and with film. There are so many wonderful films. It was after my collaboration for *La fin du silence*: I saw a lot of different cine-concerts and I think sometimes it's a pity that musicians just use the film to promote their own music. Yes, their music is well played, but it has no respect for the film. You have the feeling they are making cine-concerts like a solo. It's very trendy to have video, images, but sometimes you don't know if they really love the image, the movie. For example, I am in love with *Tabu*. Some musicians have eighty films in their catalogues. How can they do this? Maybe they are geniuses and I am not. At the film festival in Tübingen I met a journalist from *Cahiers du Cinema* and I was very honoured about what he said about *Tabu* – he said: "you really respect the film".

Sometimes musicians devour the film, they take it over, they erase the film because the music is too heavy. I try to follow the film, not to make a performance. I want to respect the film.

Why did you choose Murnau's *Tabu*?

I saw lots of films. At first I was not sure about using my instrument, Ondes Martenot. I play other instruments – Indian harmonium, toy piano. People asked me why I didn't choose *Nosferatu*. Because I think it's too much with the eerie sound of the Ondes. I didn't want to make what everybody was waiting for. I was looking for a very good film, a chef-d'oeuvre, but maybe not screened so often. Murnau is fantastic and someday I would like to make *Sunrise*, but I'm still waiting because it's so beautiful. It's a nice struggle to take hidden jewels and make contemporary music for them. It's also a discovery.

What is the most interesting that happened to you in a cine-concert?

In Germany, at the end of the concert, a little child came to me and asked me: "Do you think Matahi is really dead?" I was very emotional because when I play, in my head, I also think maybe he's not dead.

Interview by Radu Meza

PerspectTIFF

Supernova: From Indian Courts to Dominican Beaches, Islamists to Gender Fascists

One of the most common reactions I get when I tell people I haven't seen a particular movie is, "Really? I thought you see everything." First of all, I don't want to see everything. Second, there's no time. While friends are catching up with the latest *Avengers* installment, or *Kingsman*, or *Spongebob*, I'm trawling through a French incest drama, or a dumbass Italian summer comedy. Trust me, it's not glamorous. There's a lot at TIFF I haven't had a chance to watch, but fortunately there are quite a few I've seen that would be on my favorites of the year list, if I ever made one. Looking just at the Supernova section, here's a brief guide to my recommendations.

Timbuktu: Mauritanian director Abderrahmane Sissako has made the most powerful film to date about radical Islamists, but don't be put off by the subject matter. Yes, it's chilling, yet Sissako is a humanist of the old school, a man who

cares deeply for the human condition and condemns ideology without demonizing people. The story is set in Timbuktu in 2012, when Islamist factions overran the region, and the film movingly shows how these outside forces attempted to wipe out the city's centuries-old traditions of mutual respect and liberality. Full of warmth while being deeply, almost unbearably affecting, *Timbuktu* is one of the great films of 2014.

Force Majeure: Anyone who saw Ruben Östlund's film *Play* knows he wants to make audiences uncomfortable by forcing them to ask hard questions about themselves. In *Play* it was unconscious racism (making some befuddled critics think Östlund himself is racist), and in *Force Majeure* it's the male-female divide. Are there male behaviors, and female behaviors? Do the sexes act differently under stress, or is it a matter of personality rather than predetermined gen-

der constructs? The beauty of the film (aside from stunning location work in the French Alps) comes from how the director plays with these ideas, resulting in a tough yet funny movie that's bound to make you wonder: "what would my partner do in the same situation"?

Sand Dollars: Remember in 2012 when Geraldine Chaplin came to TIFF and wowed the National Theatre with her AMAZING speech? After so many minor parts in mediocre films, it was great to be reminded how charismatic she is in person. With *Sand Dollars*, you'll be reminded how great an actress she is, since this is the best role she's had in decades: Chaplin plays an aging, well-off American madly in love with a 20-year-old woman in the Dominican Republic. Directors Laura Amelia Guzman and Israel Cardenas sympathetically construct the two characters, even-handedly addressing their motivations, although it's Chaplin's emotionally needy, deeply intelligent ex-pat who truly gets under the skin.

Court: An independent Indian feature about the nation's dysfunctional judicial system may not seem like how you want to spend your Monday morning, but if you're reading this in time, go. Told with studied coolness, the film exposes not just the broken-down courts but the culture that makes them possible, condemning slavish legal

rigidity over rational interpretation, and revealing the corrosive influence of the caste system. Director Chaitanya Tamhane is a filmmaker to watch, and *Court* won best feature at India's National Film Award.

I'm almost out of space, so a quick mention of other films to watch. The beauty of Roy Andersson's absurdist *A Pigeon Sat on a Branch Reflecting on Existence* lies not just in the hilarious set-ups but the under-

lying message: life is full of unbearable tragedy, so if we don't find ways to laugh, we're doomed. *Under Electric Clouds* is a visually arresting evisceration of modern Russia, told with Aleksey German Jr.'s striking cinematic style. Also: Carlos Vermut's haunting *Magical Girl* from Spain, and Olivier Assayas' *Clouds of Sils Maria*, with a standout performance by Kristen Stewart.

Jay Weissberg

InterogaTIFF

In Competition:

Santiago Cendejas, *Plan Sexenal*

Santiago Cendejas arrived in TIFF yesterday. Although he was very tired from the long trip that brought him all the way from Mexico, we had a nice chat about his film, about Mexico and about Transylvania.

Foto: Claudiu Morar

Who are the directors that influenced your film the most?

I don't know if I can truly say that they have influenced my film, but I admire Fassbinder, Zulawski and Buñuel quite a lot, just to name a few...

The film's title can be perceived as a reference to Lázaro Cárdenas' platform in the 1930s. How did you transpose this term to the movie and how does it affect the characters?

That is the title's origin, correct, and the concept itself is used, in Mexico, to define the term, the idea of power. It's strange in Mexico... Every six years, the president is changed and, with every change, we get a new revolution, a new and complete change, a re-invention. We're promised that everything will get cleaned up and that everything will be renewed. Once every six years, the president destroys whatever the previous one created and, in some ways, proves the importance of the act of destruction itself. Pretty much that is Mexico's history.

How difficult was it, in the context of contemporary Mexican cinema, to ensure the budget of the film?

Mexican cinema is done with government incentives, but there's also a lot of independent cinema. Actually, I keep seeing more and more con-

temporary filmmakers that work without government funding and prefer to gather their own budgets, which is the case with my film.

What have you found interesting from what you've seen so far in TIFF?

I've just arrived, but the trip here was very interesting. I loved traveling by train to Transylvania.

What opinion do you have so far of Romania, in comparison with Mexico?

In a way, they are somewhat alike, everything comes with a lot of history behind and, from what I've read, the whole situation about the Hungarians and the Romanians is very interesting. It's also interesting how Transylvania is some sort of apple of discord: now we're Hungarians, now we're Romanians... The history is very interesting.

Interview by Catalin Mesaru

Places to see in Cluj

Foto: Claudiu Morar

Transylvania is abundant in symbols of sacred architecture, and Cluj-Napoca makes no exception. In the Museum Square, you can discover a seven-century old place of worship – the Franciscan Church. Built between 1260 and 1290, it has since undergone countless changes and transformations, being considered one of the hidden beauties of the city. Also situated in Museum Square pedestrian area is Matthias Corvinus House, one of the oldest buildings in Cluj-Napoca and a significant landmark – it is the birthplace of the great Hungarian King whose equestrian statue dominates Unirii Square. At first, it was designed as an intimate guest

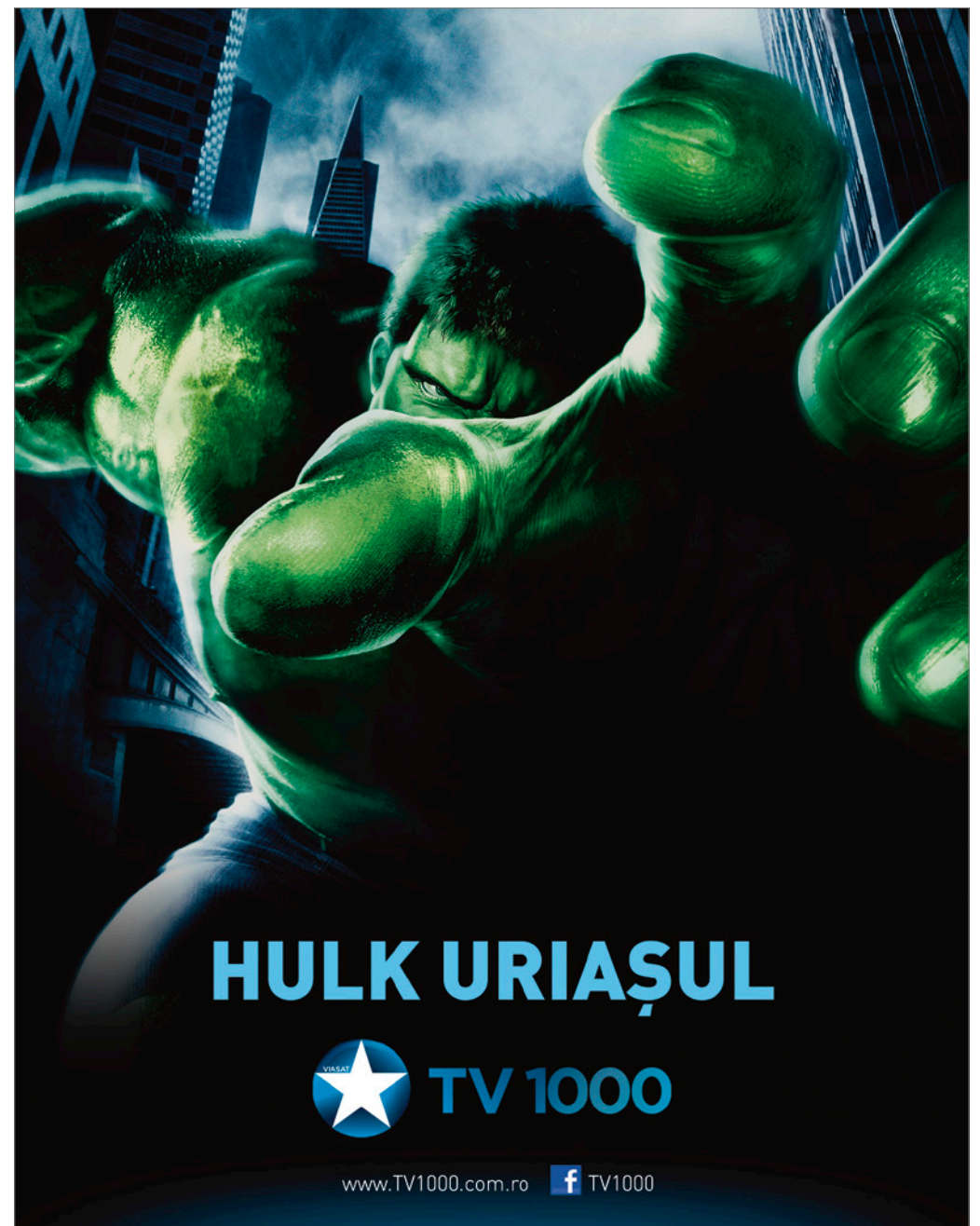
house, but over the years it served as jailhouse, hospital and museum. Today, it is used as lecture hall and library for The Design and Fine Arts University of Cluj-Napoca. And speaking of fine arts, for contemporary art lovers, we have a rather unusual suggestion – The Paintbrush Factory – a communist industrial building converted into an independent contemporary art center. Situated in Mărăști neighbourhood, on 59-61 Henri Barbusse Street, a 15 minutes' walk from Mărăști Cinema, the gallery brings together various artistic projects, from painting and sculpture, to contemporary theatre and music. – Rucsandra Pintea

Xerox România imprimă
în imagini emoțiile de la
Transilvania International
Film Festival 2015!

www.xerox.ro
www.facebook.com/XeroxRomania

xerox

HULK URIAȘUL

 TV 1000

www.TV1000.com.ro TV1000

3x3

Ronit & Shlomi Elkabetz

Divorțul infinit

Cele mai bune dintre filmele acestei secțiuni o să te facă să uiți temporar că există cuvinte și să te bucuri că ce bine e așa.

Cum dai drumul peștelui când te duci la pescuit. Puterea toată e în mâinile pescarului, iar căsătoriile israeliene intră exclusiv sub incidența tribunalelor religioase, legea civilă nefiind implicată sub nici o formă. Trilogia fraților Elkabetz, cu aceiași actori în toate trei filmele, spune povestea unei femei pe nume Viviane (jucată de însăși regizoarea Ronit Elkabetz) care nu-și dorește nimic mai mult decât să divorțeze de soțul ei. Doar că bărbatul spune nu, iar societatea israeliană nu poate decât să dea conștiincios din cap. De-a lungul celor trei filme, toți oamenii din jurul lui Viviane, inclusiv familia ei, sunt într-o perpetuă mirare vizavi de motivele pentru care ea ține atât de morțis să se despartă de bărbatul ăsta. Până la urmă, nu o bate, nu bea, îi dă bani. Unde e problema?

Primul film din serie, *Dilema lui Viviane Amsalem*, începe cu ea stând

la masa din bucătărie înconjurată de opt bărbați, toți șocați de lipsa ei de recunoștință vizavi de cât de nebătuță e de către soțul ei. Trilogia începe într-un moment de criză terminat rapid cu o reconciliere forțată. Viviane ar trebui să realizeze cât de norocoasă e și să-și rezume viața de menajeră ignorată, așa cum se face. Astfel, o nouă zi din viața ei începe cu un copil demonic în istericalele lui, unul din patru, soacra matusalemică, vecinele care vin să fie coafate și certuri infinite cu soțul, care se termină întotdeauna în „Da' ce-am zis?” / „N-ai zis nimic”. Lucrurile nu se îmbunătățesc foarte tare.

Șapte zile începe cu o înmormântare, prilej cu care familia de vreo 20 de inși trebuie să stea închisă într-o casă pentru șapte zile și să se gândească la fratele care tocmai a murit. Aflăm aici că au trecut trei ani de când Viviane a fugit de acasă și n-a mai vorbit cu soțul ei care

refuză cu încăpățănare să-i ofere darul unui divorț. Și care acum e în cealaltă încăpere. Cei doi, însă, nu vorbesc mai deloc tot filmul, miezul trilogiei axându-se mai degrabă pe a ilustra societatea în care se întâmplă conflictul marital. O adunătură de oameni nefericiți și speriați care își dezgroapă toate securile trecutului și-și sar la gât care mai de care. Singurul lucru care-i unește la loc e sunetul sirenei de alarmă antiaeriană. Speriați de bombe, certăreții se grupează rapid, probabil una dintre cele mai sinistre imagini ale trilogiei.

Șapte ani mai târziu, în acest *Boyhood* al filmelor cu divorț, într-un film care se întâmplă exclusiv într-o sală de tribunal, absurditatea situației depășește orice limite imaginabile. În *Divorțul lui Viviane Amsalem*, ea reușește după zece ani să-și aducă soțul în fața completului religios. Doar că procesul se amână la infinit, el tot nu apare, se tot răzgândește, și lucrurile evoluează în niște momente de Kafka cu rabini. E un film pe alocuri extrem de amuzant, și totuși, când toate glumele se termină, strivită sub forța unui patriarhat imitabil, rămâne o femeie forțată să-și implore libertatea ca ultimul câine. Ea nu-și mai iubește sotul și nici nu-l mai suportă, dar așa cum i se tot zice de-a lungul a 15 ani și trei filme, astea nu sunt motive de divorț.

Cătălin Moise

Cuvintele sunt de prisos

Lecciónă tăcută de cinema

Cele mai bune dintre filmele acestei secțiuni o să te facă să uiți temporar că există cuvinte și să te bucuri că ce bine e așa.

Noua secțiune Cuvintele sunt de prisos își propune să ne ofere o experiență inedită la TIFF: 11 filme în care nu se vorbește mai deloc. O mână de filme în care poți să fii sigur că imaginile sunt calibrate la potențialul maxim

în condițiile în care își refuză orice soi de alte cărje narrative, cum ar fi cuvintele. O mână de filme care se întâmplă într-un maxim de intimitate în condițiile în care ești doar tu și imaginile, fără să-ți vorbească nimeni peste creieri. Toate, pe principiul

Parabellum

piul "dacă tăceai, filozof rămâneai", își păstrează un mister seducător și neformulabil numai al lor.

Așadar, ele sunt: *Zile cenușii*, videoclip lent fabulos într-o lume post-apocaliptică și islandeză, în care un băiat mic găsește o fată și vrea să fugă cu ea în acorduri constante de muzică; *Insula de porumb*, parabolă a izolării Abkhaziei în două personaje, un bătrân și o fetiță care se stabilesc preț de o vară pe o insulă în mijlocul râului și încearcă să trăiască și ei, în timp ce soldați plutesc în lung și-n lat în jurul lor; *Test*, unde un triunghi amoros din mijlocul pustietăților sovietice are parte de cel mai exploziv final imaginabil (mai multe cuvinte nici nu sunt de spus, un must-see absolut); *Parabellum*, o apocalipsă argentiniană în cadre foarte compuse, în care lumea e indiferentă la sfârșitul iminent al lumii și se retrage calm în tabere de supraviețuire unde învață apatici, într-un umor cât se poate de sec, tehnici de autoapărare și mânăuire a Kalashnikovului; în *Fără chiloși* plutește o potențială poveste de dragoste între o olandeză și o fată cu hejab, totul întâmplându-se în niște cadre cât se poate de senzuale și într-un dans constant al privirilor; *Inimă sfărâmată* e cu siguranță "băiatul rău" din grup, filmat de directorul de imagine al lui Wong Kar Wai, Christopher Doyle, cu o lungime nonșalantă de 62 de minute. Un criminal și o prostituată se îndrăgostesc și au varii aventuri și

Insula de porumb

bătăi pe niște muzici care trec prin synth german, șansonete și pop filipinez, și, atunci când filmul consideră că a terminat, se termină, iar tu nu poți decât să dai din cap că da, așa e; *Reprise scurte* e un omnibus de 30 de scurtmetraje despre fotbal în onoarea cupei mondiale din anul ce tocmai a trecut, și e destul de distractiv să vezi ce fac cu ele niște regizori ca Gaspar Noe, Apitchatpong Weerasethakul, Vincent Gallo sau Carlos Reygadas; în *Pentru totdeauna*, două suflete singuratece merg în fiecare zi cu același tren și totuși destinele lor

se încăpățânează să meargă paralele; tot la capitolul paralelism, în *Dragoste în ture*, un rar arthouse Indian, un cuplu lucrează în schimburi și nu reușește să se intersecteze deloc; în *Doamna și câinii*, visul oricărei intersecții umane e abandonat în favoarea companiei canine, iar în *Visul brazilian*, o privire ambivalentă asupra modernizării braziliene, ne luăm la revedere de la realitate și pășim în domeniul unor imagini care chiar nu suportă nici un fel de explicație.

Cătălin Moise

Competiție

Plan pe șase ani

Exterior, noapte. Mexic. Revolte, mașini în flăcări, poliție. Interior, noapte. Apartament de bloc. Luăm parte la o petrecere și pare că personajele ne vorbesc direct. Suntem în mijlocul unei stări de asediu, iar regizorul Santiago Cendejas ne poartă din asediul general în asediul localizat filtrat prin comentariu social al personajelor principale: un cuplu

în plin act erotic este urmărit de departe de un individ misterios. Cei doi, Mercedes și Juan, sunt asaltați psihologic (și din ce în ce mai fizic) de către individ, iar claustrofobia și întunericul apăsător intră într-un rol aproape principal în această poveste de teroare, plină de texturi și limbaje cinematografice șaptezeciste amestecate cu cele moderne, imagine impecabilă, lu-

bricitate latină și încadrături care îl fac pe spectator să aibă impresia că în permanență există ceva amenințător în colțul ochiului. Filmul evocă atmosfera unui Lost Highway, folosește manierismele filmelor slasher și ne dezvăluie un regizor care, deși aflat la debut, își clădește excelent universul.

Cătălin Mesaru

Incendiul

Viața de zi cu zi e marele antagonist în *Incendiu*, o dramă argentiniană furioasă și pusă pe spart borcane, cam ca și protagoniștii. Lucia și Marcelo își încep ziua retrăgând 100.000 de dolari de la bancă, bani cu care speră să-și cumpere apartament. Agentul imobiliar îi amână pentru a doua zi, iar dislocarea aceasta le dă peste cap și viața de cuplu, oricum îngrijorător de violentă și conflictuală. Neștiind cum să aibă grijă de bani și ce să facă, Lucia și Marcelo dau vina unul pe altul pentru eșecuri, pentru probleme de familie, pentru un viitor (aparent) nesigur. Ambii au pro-

bleme pe care le ascund de celălalt (balansul celor două fire narrative fiind unul dintre atuurile regizorului Juan Schnitman), dar mai fascinant și acaparant e modul în care cei doi reușesc să se alimenteze încontinuu cu ură, frică și suspiciuni doar vorbind. O fi un clișeu faptul că ne construim realitatea înconjurătoare prin limbaj, dar aici e de admirat tehnica dialogului cu care Schnitman (nici actorii nu-s de ici, de colo) turează nervii personajelor până când le explodează fierea peste cutiile de pahare marcate cu fragil.

Mark Racz

EuroGsm
explorează

ÎN TIMPUL TIEFF
CÂȘTIGĂ UNUL DIN CELE 9 SUPER PREMII!

Află mai multe pe www.eurogsm.ro/TIEFF

1x Samsung Galaxy S6 Edge

2x Samsung Galaxy Tab S 10.5 LTE

6x MyKronoz ZeBracelet2 Smartwatch

echipamente recondiționate?

la www.pcmadd.com găsești soluții complete

Vă oferim echipamente preinstalate cu software Microsoft Windows licențiat la prețuri accesibile.

Windows Office

skype Windows Server

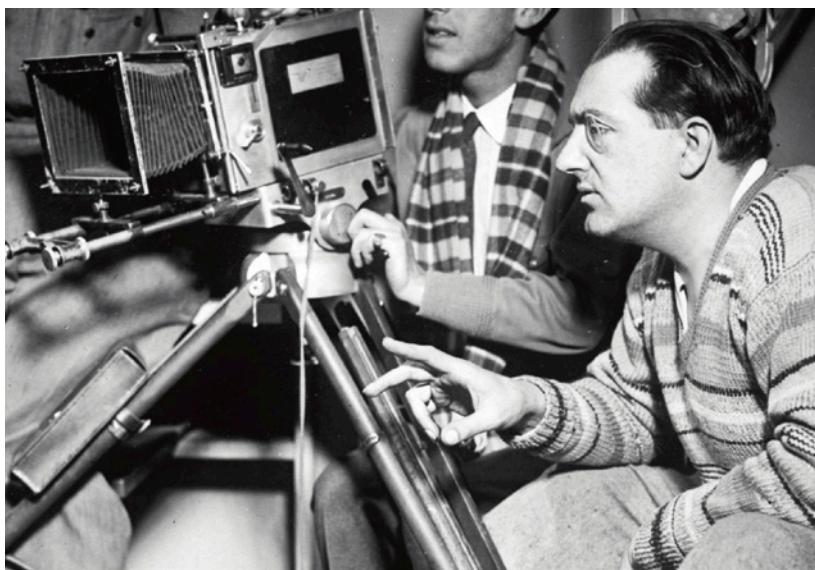
Microsoft AUTHORIZED Refurbisher

m@dd electronics group

str. Mărășești, nr. 77, Cluj Napoca, 400055

Must see – Ce se-ntâmplă, documentarule?

De la Caligari la Hitler

Tot ce trebuie să știți despre cinema-ul mut german și nu ați avut pe cine să întrebați. Sau, formulat nițel mai pretențios, un studiu de antropologie cultural-cinematografică exhaustiv și riguros, dar nostalgic și emotiv despre epoca de aur a filmelor germane. Lang și Murnau, Lubitsch și Wilder, Pabst și von Sternberg sunt invocați, citați și explicați în contextul și cu distanțarea pe care deceniile, războaiele și reconstrucțiile trecute o impun. Rüdiger Suchsland preia ideile și tezele din cartea publicată de Siegfried Kra-

cauer în 1947, nu-și cenzurează mizele nostalgice și trasează antropologic simbolisticile (mai mult sau mai puțin asumate) care au dus la capodopere inegalate vreodată și au trasat o parte importantă din istoria și din standardele Cinematoului. Cei 13 ani ai Republicii de la Weimar sunt, cu toate tulburările lor, una dintre cele mai importante epoci ale cinematografului mondial iar raporturile dintre social, politic, economic și cinema sunt descifrate cu poezie de Suchsland.

Cristi Mărculescu

Must see – Umbre

Întuneric la marginea orașului

Un scenariu deștept sau un regizor capabil pot supune chiar și cel mai banal thriller la perversiuni delicioase de inovative. Nu-i deloc vorba despre *torture porn*, ci despre cum un debutant genial (în cazul de față irlandezul Patrick Ryan) amestecă thriller-ul despre răzbunare cu ceva neo-western și dă de pământ cu absolut toate așteptările. Povestea pare simplă: o liceancă pasionată de tir sportiv trebuie să-și răzbu- ne sora pe care cineva a lăsat-o să moară cu gâtul tăiat într-o toaletă publică. Lângă răzbu-nătoare este,

confidentă, prietenă și complice la răzbunare nimeni alta decât autoarea omicidului. Ryan aruncă în aer toate mizele thriller-ului fix din primele minute ale filmului și își pune cele două protagoniste să facă surf pe un val de violențe și crime. Accentul cade pe psihologii și pe un joc genial cu toate lucrurile care nu ar trebui să se întâmple într-un film cu răzbunare sanglant-justițiară. Întuneric la marginea orașului este antidotul ideal pentru toate Taken-urile posibile.

Cristi Mărculescu

Must see – Suspecți de serviciu

Muntele virgin

Acum 11 ani, la TIFF vedeam *Dark Horse*, al doilea film în Competiție al lui Dagur Kári, după *Noi Albinoi*, cu care câștigase anterior trofeul. N-am fost la acel TIFF. Am văzut *Noi Albinoi* mai târziu, pe DVD, și n-am simțit mai nimic. Frustrant. Însă cadrele limpezi ale islandezului, din *Dark Horse*, m-au făcut să mă îndrăgostesc definitiv de festival. *Muntele virgin* mi-a amintit exact de ce. Islandezul e un fenomen, un regizor care are puterea să-ți dezobișnuiască ochiul de cinema, să-ți arate nou, să-ți îmblânzească total spectatorii. Omul e un paradox – complet străin de orice fel de corectitudine politică, reușește totuși să nu fie cinic, să întoarcă pe dos toate mecanismele bătucite ale emoției. Muntele virgin nu e vreo metaforă, ci un obez la vreo 45 de ani, care n-a pus în viața lui mâna pe o femeie. Într-un fel, îmi

amintește de o ironie răutăcioasă pe care am auzit-o cândva: festivalurile de film sunt despre oameni grași, bătrâni și urâți. Fusi, grasul nostru, din inima căruia Kári ne invită să privim lumea, aruncă la gunoi dependența noastră de roluri jucate de oameni zvelți și fără riduri. Și mai credeți și că iubirea e o formă inferioară de compasiune? Greșit.

amintește de o ironie răutăcioasă pe care am auzit-o cândva: festivalurile de film sunt despre oameni grași, bătrâni și urâți. Fusi, grasul nostru, din inima căruia Kári ne invită să privim lumea, aruncă la gunoi dependența noastră de roluri jucate de oameni zvelți și fără riduri. Și mai credeți și că iubirea e o formă inferioară de compasiune? Greșit.

Laura Popescu

Must See – Supernova

Tribunal

Un cântăreț de muzică tradițională în vârstă, activist pentru casta Dalit („cei de neatins”), este arestat și judecat pentru acuzația de a fi încurajat prin versurile sale sinuciderea unui muncitor găsit mort într-un canal la două zile după un concert de-al său în zonă. Urmărind avocatul foarte americanizat, procurorul tradiționalist și dor-

nică să se afirme, judecătorul cu derapaje subiective foarte umane și acuzatul aproape inexistent între înfățișările construite fără vreo fărâmă din melodramatismul specific Bollywoodului, filmul sec, dar în același timp subtil și inteligent al regizorului debutant Chaitanya Tamhane, reușește să problematizeze justiția indiană și practicile discriminatorii continue. Cinema-

tografia utilizează aproape exclusiv cadre largi, generoase și fixe, punând accentul pe o realitate socială absurdă, contradictorie a Indiei contemporane în care justiția pare că persecută programatic anumiți indivizi sau anumite categorii sociale întregi pe criterii politice, tradiționale sau pur arbitrare.

Radu Meza

Umbre

Haemoo

Bazat pe o piesă inspirată la rândul ei de evenimente reale și foarte actuale – moartea a 25 de imigranți ilegali sufocați în cala unui vas de pescuit – *Haemoo* (însemnând *ceață pe mare*) e un thriller bine construit pentru marele ecran, reușind să depășească obstacolele unei locații limitate (nava *Junjin*) și netrecând

granița către horror prin exploatarea detaliilor violente. Pe fondul unei situații financiare dificile, căpitanul Kang ajunge în situația de a prelua un contract de transport de imigranți ilegali chinezo-coreeni, ca să nu-și piardă nava. Între cel mai tânăr membru al echipajului, Dong-sik (pentru fanii K-pop, Park Yoo-chun din JYJ), și una dintre

imigrante, se înfiripă o poveste de dragoste, dar când imigranții mor sufocați accidental, ascunși în hală în timpul unui control maritim, umanitatea marinarilor se dezintegrează. Film produs și scris de Bong Joon-ho, regizorul și producătorul *Snowpiercer*.

Radu Meza

Must see – Ce se-ntâmplă, documentarul?

Vizionarul

Conspirații, scheme financiare piramidale, dominație economică, crize peste crize, conflicte armate. Cam asta tratează *Vizionarul*. „În istorie, totul e documentat de monezi, care au supraviețuit bancnotelor și celorlaltor lucruri”, „actorii se schimbă, dar povestea e întotdeauna aceeași”, „toate numerele sunt interconectate” - asta susține Martin Armstrong, un Houdini finanțist,

geniu al predicțiilor, care a reușit să creeze un model atât de precis încât îți poate spune în ce zi se va prăbuși un stat sau când va intra un altul în război. El se raportează la lume și la mediul de afaceri, prin formula lui Pi. Totul este matematică pură. A făcut și închisoare, cu toate că apropiații îi susțin nevinovăția. Marty e un personaj fabulos, emană o forță pe care co-regizorii nemți Marcus Vetter și Karin Ste-

inberger reușesc să o surprindă într-un mod rarism. Ca să știți, Marty preconizează un mega-collaps al Statelor Unite, începând cu 1 octombrie. Vă invităm la o discuție după film cu Sorin Păslaru, jurnalist la Ziarul Financiar, și Tudor Giurgiu, despre bănci, crize economice și despre unde ar fi mai bine să ne ținem banii în timpul acestora.

Ion Indolean

Must see – Focus Argentina

Istoria fricii

Pentru un regizor debutant, argentinianul Benjamin Naish-tat are suficient de mult talent la suspans și teroare cât să dea și colegilor lui regizori din vreo cinci festivaluri. *Istoria fricii* este un studiu despre ce înseamnă, de fapt și de drept, un thriller brici și mai ales o mostră de psihoze acute scornite din nimic. Scurt pe doi: locuitorii dintr-o suburbie și variile lor frici (nu tot timpul raționale, cu cauze nu tot timpul reale) ajung să fiarbă în sutul propriilor lor anxietăți până dincolo de clocot. Dacă există vreun motiv

(ascuns sau supranatural, concret sau fabulatoriu) asta rămâne la latitudinea spectatorului să-și elucideze. Naish-tat studiază milimetric psihicul și activitățile diurne deloc spectaculoase ale personajelor lui și construiește, cu un talent diabolic, cele mai percutante orori posibile. Nu vă imaginați monștrii sau criminali în serie. Ororile din film sunt amplasate în capetele personajelor, fix în zona fricii suficient de intense cât să cauzeze paralizie.

Cristi Mărculescu

Piața Unirii Open Air

Messi

Lionel Messi, la fel ca iPhone-ul și pâinea feliată, face parte din trezoreria comună a umanității. Nu mulți bărbați sub 1,70 metri înălțime pot aduce oameni în toată firea în pragul unei crize de isterie de două ori pe săptămână, dar Messi poate, și asta de vreo zece ani încoace. Sigur, în spațiile statistice și fotbalului prestat, Messi are o poveste de viață destul de antrenantă. Regizorul Alex de la Iglesia (800 de gloanțe, Baladă tristă de trompetă) o redă printr-o combinație elocventă de reconstituiri (copilăria lui Messi

într-un cartier sărac din Buenos Aires, problemele de sănătate care aproape i-au distrus cariera, relația cu familia, integrarea la Barcelona) și interviuri cu oameni care i-au influențat traiectoria (de la Johan Cruyff la foști prieteni de pe strada pe care a copilărit și profesora de chimie). De văzut atât de cei exaltați după Messi, cât și de neofiti - e o poveste bună de viață, spusă cu candoare și claritate de oamenii din jurul fotbalistului și asamblată fără greș.

Mark Racz

NOUTĂȚI LA TIFF SHOP

Povestea unei transformări

Bannerele stradale TIFF devenite genți și alte produse unicat

Vezi povestea lor pe shop.tiff.ro

shops @
CASA TIFF
PIAȚA UNIRII
Zilnic **11:00 - 23:00**

BenQ Partener Tehnic
TIFF 2015
TIFF.14
Transilvania International
Film Festival Cluj-Napoca 29.05-07.06.2015

BenQ îți oferă cele mai performante proiectoare pentru acasă!

Cu proiectoarele BenQ te bucuri de aceeași calitate a proiecțiilor din cinema, chiar la tine acasă. Fie că vrei să urmărești un film în format 3D, fie că vrei să te bucuri de calitatea Full HD, ești captivat de imagini clare și profunde, care redau în mod autentic culorile.

BenQ.ro

Wireless Full HD 3D
(opțional)
Conversie 2D > 3D
Lens Shift

Frame Interpolation
Zoom mare 1.6x
Difuzoare interne SRS 10W

Because it matters.